

123

UCHWAŁA Nr 810 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 grudnia 1956 r.

w sprawie kształcenia pracowników w zakresie szkoły podstawowej.

Podniesienie ogólnego wykształcenia klasy robotniczej jest niezbędnym warunkiem stałego wzrostu kwalifikacji zawodowych i postępu technicznego, poziomu kulturalnego i socjalistycznej świadomości mas pracujących. W celu usunięcia szeregu przeszkód, w systemie szkolnictwa dla pracujących i stworzenia zachęty do kształcenia się pracowników w zakresie szkoły podstawowej Rada Ministrów na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Kształceniem w zakresie 7 klas szkoły podstawowej obejmuje się pracowników głównie w wieku do lat 35.

§ 2. Kształceniem przewidzianym w § 1 należy objąć wszystkich pracowników młodocianych w wieku od 16 do 18 lat, jeżeli nie mają ukończonej szkoły podstawowej. Młodociani powinni uczęszczać do szkoły podstawowej dla pracujących lub brać udział w pracach zespołów kształcących.

§ 3. Zobowiązuje się Ministra Oświaty do:

- 1) organizowania i prowadzenia szkół podstawowych dla dorosłych przy zakładach pracy zatrudniających ponad 300 pracowników w wieku do lat 35 bez ukończonej szkoły podstawowej, wśród których jest co najmniej 100 kandydatów do szkoły, jeżeli w pobliżu zakładu pracy nie ma szkoły dla dorosłych, która mogłaby zapewnić naukę wszystkim kandydatom; organizowania klas filialnych przy zakładach pracy, w których jest mniej niż 100 kandydatów do szkoły; organizowania i prowadzenia w największych zakładach pracy szkół dwuzmianowych czynnych w godzinach przedpołudniowych i wieczornych;
- 2) znacznego rozszerzenia istniejącej sieci zespołów czytelniczych, zespołów nauczania, zespołów przedmiotowych i kursów nauczania początkowego;
- 3) zapewnienia odpowiedniej pod względem kwalifikacji zawodowych i wyrobienia społecznego liczby nauczycieli dla szkół podstawowych dla pracujących i oświatowców dla pozostałych placówek oświaty dorosłych, między innymi przez wprowadzenie odpowiedniej tematyki do programów zakładów kształcenia nauczycieli i uwzględnienie jej w publikacjach pedagogicznych;
- 4) przygotowania specjalnych podręczników do nauczania niektórych przedmiotów w szkołach podstawowych dla

pracujących oraz stałego aktualizowania programów i materiałów nauczania dla zespołów kształcących;

- 5) zwiększenia pomocy metodycznej dla szkół podstawowych dla pracujących i placówek oświaty dorosłych oraz zatrudnionych w nich pracowników pedagogicznych.

§ 4. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do wydania zarządzeń nakładających na administrację zakładów pracy obowiązek:

- 1) prowadzenia aktualnej ewidencji osób nie mających ukończonej szkoły podstawowej;
- 2) opracowania w porozumieniu z wydziałami oświaty prezydów rad narodowych i uwzględniania w zakładowych umowach zbiorowych zakładowych planów kształcenia pracowników;
- 3) zapewnienia dla przyzakładowych szkół podstawowych dla pracujących odpowiednich lokali, wyposażonych w sprzęt szkolny i pomoce naukowe;
- 4) zatrudniania w miarę możliwości pracowników uczęszczających do szkoły w takich zmianach pracy, które umożliwiłyby im regularną obecność na lekcjach.

§ 5. 1. Przy awansowaniu na stanowiska kierownicze w produkcji i przy przyjmowaniu na kursy kształcenia zawodowego, po których ukończeniu robotnicy nabywają prawo do awansu zawodowego, należy w większym niż dotychczas stopniu brać pod uwagę posiadanie wykształcenia w zakresie 7 klas szkoły podstawowej.

2. Pracownikom kończącym klasę 7 szkoły podstawowej dla pracujących przyznaje się w okresie egzaminów końcowych płatne jednorazowe urlopy okolicznościowe w wymiarze 14 dni kalendarzowych.

§ 6. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) i kierowników zakładów pracy do otoczenia uczących się pracowników opieką, udzielania im pomocy i stworzenia warunków umożliwiających podnoszenie wykształcenia ogólnego i kwalifikacji zawodowych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od roku szkolnego 1957/58.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

124

UCHWAŁA Nr 71 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1957 r.

w sprawie finansowania wydatków na nagrody i świadczenia dla pracowników przedsiębiorstw (zakładów) usługowych podległych Ministrowi Łączności.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwie państwowym „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” wraz z przedsiębiorstwami międzymiastowych kabli telekomunikacyjnych podległych Ministrowi Łączności — zwanych dalej „przedsiębiorstwami” — wydatki na cele wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957 (Dz. U. Nr 53,

poz. 240) pokrywa się ze środków obrotowych w ramach planu kosztów w wysokości 0,7% planowanego funduszu płac.

§ 2. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwa osiągną lub przekroczą planowany zysk bądź nie przekroczą planowanej straty lub ją zmniejszą, na cele wymienione w § 1 tworzy się dodatkowo fundusz w wysokości 0,8% planowanego funduszu płac z osiągniętego zysku lub w ramach rozliczeń z budżetem Państwa — o ile zysk nie pokrywa funduszu.